

Bianca Știubea
Ierusalim

Și iarăși se lasă seara, și iarăși ne strângem în jurul unui foc, care nu este de tabără, ci are în el lumina lumânărilor și a aducerilor aminte... Numai că de data aceasta aducerile aminte au o altă rezonanță. Aducerile aminte, cu durerea și cu doliul, ne amintesc că ele nu sunt tot. Că noi nu avem voie să rămânem în întuneric... că cei căzuți pot fi purtați în suflet și în gând numai de cei care trăiesc... Și asemeni eroilor care trebuie să coboare pentru a gusta după aceea înălțarea, la fel și noi am gustat lacrimile pentru a ne putea bucura de continuitate. Astfel am început Iom Haațmaut - cu puterea celui care cunoscând durerea știe să se și bucure.

Și am știut să ne bucurăm... cu spumă de ras, cu glume, cu râsete și cu multă, multă muzică... *Madrihimi* și *hanihimi* arătam la fel: albi de la spuma de ras cu care ne-am mânăjit, uzi de la apa cu care ne-am „bătut“, alergând care încotro, veseli și bucuroși că suntem împreună.

Dar dacă seara arătam toții la fel, a doua zi de dimineață - ziua de Iom Haațmaut - lucrurile s-au schimbat cu 180 de grade: noi, *madrihimii*, ne-am îmbrăcat în uniforme militare, am trecut „militărește“ dintr-o cameră în alta, dând o trezire zgomotoasă tuturor *hanihimilor* adormiți, uimiți de noua noastră „aparență“ impunătoare și izbiți și mai mult de atitudinea fermă față de somnoroși. În dimineața aceasta nu a fost nici o excepție: toți participanții (în afara norocoșilor care au dormit în afara vilei și nu au avut „privilegiul“ de a fi treziți

„militărește“) au fost trimiși în cortul din curte (căci aveam și așa ceva!); bluzele militare ale participanților îi așteptau înnodate unele de altele, pentru a verifica dexteritatea lor de a le desface și a le îmbrăca într-un timp record. O instrucție de tip „tironut“ a ținut locul gimnasticii de înviorare și câteva ture în jurul curții au fost „răsplata“ pentru cei care refuzau să înțeleagă că noi suntem comandanți de data aceasta și nu simpli *madrihimi*. Dar când începi o zi în felul acesta, nu știi niciodată cum o închei... Căci participanții noștri băieți și-au intrat foarte repede în rolul lor „cazon“ și au ținut să-și etaleze

**IOM HAAȚMAUT -
o zi a tuturor evreilor**

și ei multiplele talente: să răpească *madrihimi* și să ceară recompense. Numai că politica noastră de a nu trata cu „teroriștii“ a dat roade, mai ales atunci când, la un asalt împotriva lor, ne-am ales toți cu un duș rece (de potolire), atât de binevenit într-o zi de caniculă și de bucurie.

În aceleași costume și cu aceeași fermitate de caracter, am fugit în curte într-o vânătoare de comori pentru a strânge toate „datele“ după care trebuia să învățăm despre armata israeliană, despre sionism și dragostea față de țara Israelului, despre Statul Israel și istoria lui contemporană. O insulă de Israel aici în Cristian - o insulă în timpul din Israel, care se scurge dinspre seară spre dimineață, dinspre înăuntru înspre afară, de la lumea în miniatură - care este familia - înspre lumea pestriță și gălăgioasă de pe străzi. O insulă pe care am clădit-o cu toții, cei de aici și cei de acolo, cei mai tineri și cei mai mari, o insulă unde ne-am simțit

împreună și ne-am simțit uniți. „*Hine ma tov umanaim, șevet ahim gam iahad*“.

Folclor și superstiții evreiești

Avem noi, ca evrei, un fel deosebit de a gândi? Ne e frică de aceleași lucruri, ne speriem în același fel? Acestea sunt doar câteva dintre întrebările pe care ni le-am pus în legătură cu superstițiile noastre ca evrei. Citiți unele dintre aceste prejudecăți și superstiții și dați-ne răspunsul pe care îl credeți...

Tradiție și costume evreiești

O zi călduroasă... Participanții sunt împărțiți în două grupe, nu pentru că nu am putea vorbi cu toți, ci pentru a ne acomoda la locul limitat din vilă... Și în căldura asta, jumătate de grupă stă, îngrămadită, pe banchete și pe jos, pe pături sau pe saltele, să asculte despre tradiția iudaică și să o vadă în mod original în costume evreiești de-a lungul timpului. Și Atti nu are nici un fel de milă... față de participanți... Le povestește totul, cu maximă rigurozitate și lux de amănunte, de parcă el ar sta la aer condiționat și în răcoare... Și toți ascultă și se uită la explozia de culori și diversitatea costumelor evreilor din țări diferite și din timpuri diferite... și se uită, și privesc, și înțeleg...

